

[Margrete Auken]

dan man gør. Jeg vil godt nævne en idé, som var forelagt deroppefra: Man anbragte kystdirektøren ved depotets forkant og gav ham 150 m snor i hånden, og så sagde man til ham: nu kan du bare gå, og når du kommer til enden, så er du ved vandets kant. Hvis han havde fulgt det råd, er der noget, der tyder på, at vi skulle have os en ny kystdirektør.

Altså med andre ord, der kunne godt udvises lidt mere eksperimenterende vilje fra ministeriets side, skal vi sige det sådan, sådan at man også kan sætte andre projekter i gang for at se, om der dog var løsninger, der kunne gribe mere radikalt ind og hjælpe os, end de forskellige, som vi slås med, og som altså har karakter af sisyfosarbejde.

Den anden lille ting, jeg kunne tænke mig at nævne – jeg var lidt ked af, at ministeren slet ikke kom ind på det – er de muligheder, der er for at bruge beskæftigelsespenge til beskæftigelsesarbejder. Vi blev præsenteret for nogle nødskrig i hvert fald et sted på vores tur, og jeg synes nok, at det var rimeligt at gå ind med offentligt arbejde og penge til det. Der er måske grænser for, hvor meget beskæftigelse der er i det, men immervæk er det dansk beskæftigelse med danske materialer, det vil sige, det er ikke noget, der belaster os voldsomt. Jeg vil egentlig godt have et svar fra ministeren på netop den side af sagen.

Det tredje problem – det er mere spøjst – jeg kunne tænke mig at trække frem, er, at der er folk, der har gjort mig opmærksom på, at selv om havet har taget en del af éns land, måske det hele, nej, hvis det er det hele, kan det vel ikke gå så galt, men en del af det, så må staklerne stadig væk betale skat af det land, der ligger ude i Vesterhavet. Jeg ved ikke, om ministeren kan bekræfte, at det forholder sig sådan. Det var dog en skattereform, vi måtte kunne få selv de radikale med til at få igennem, sådan at vi forholdsvis hurtigt kunne få dette absurde problem klaret, at man betaler grundskat af en grund, der ligger ude i Vesterhavet.

Jeg vil godt slutte med at sige, at jeg glæder mig til ministerens redegørelse, hvor vi får en mulighed for mere samlet at vurdere de tiltag, regeringen påtænker, også med hensyn til den økonomiske byrdefordeling. Og så kan vi ved den lejlighed se, om der er grund til at komme med forslag om ændrin-

ger. Det dagsordensforslag, fremskridtspartiet har stillet, synes jeg at ministerens redegørelse meget klart viste ville få så fantastiske konsekvenser for de danske skatteborgere, at skønt hr. Askjær Jørgensen lavede noget, der næsten lignede en tryllekunst heroppe med alle penge-kasserne, der for rundt hos hinanden, så man var lige ved at få indtryk af, at vi skulle bruge alle vores penge til kystsikring og det derfor er med god baggrund, man stiller dette forslag, er det et meget urealistisk forslag, som vil få nogle forrygende konsekvenser for alle, der har problemer med kysten. Det er ikke kun folk, der bor ved Vesterhavet, det er også andre rundt omkring i landet, hvor der er vand udenfor. Der er endda nogle, der kan glæde sig til, at de måske om føje tid kommer til at ligge i første række. Der kan også være fordele ved den erosion.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er åbenbart ikke nogen sag, som er så alvorlig, at den ikke af fremskridtspartiet kan bruges til billig politisk kamp. Jeg synes, denne sag er et godt udtryk for det. Alle ved, at formentlig intet parti overhovedet kunne drømme om at modsætte sig en fornuftig kystsikringsvirksomhed. Intet parti vil vige tilbage for, når man kan se, at det er nødvendigt og løsningen med sikringen er fundet, at bevilge de nødvendige penge. Men alligevel skal vi altså opleve, at det parti, som mest af alle bekæmper al offentlig virksomhed, ikke undser sig for at gribe en sådan situation og spille ud, og lade som om kun fremskridtspartiet vil sikre den jyske vestkyst og andre kyster mod nedbrydning. Nu tager jeg det afslappet, fordi jeg mener, at en sådan proklamation, en sådan politisk propagandavirksomhed er mere skadelig for partiet selv end gavnlige.

Det er altså udgangspunktet for den her diskussion, og jeg er meget tilfreds med, at ministeren trods alt bruger lejligheden til at fortælle, at det arbejde, som er i gang i ministeriet, som for længst har været i gang i kystinspektoratet, fortsætter uændret, og at de begivenheder, der har fundet sted igennem den seneste tid ved Vestkysten, er årsag til, at man intensiverer sit arbejde.

Det er vigtigt, at man ikke lader bestemte handlinger provokere igennem, for der findes